Упражнение №3 по ПС - Част 1

WPF

Visual Studio и GUI приложения
Основи на XAML
System.Windows
Window
Контроли
Събития

Целта на това упражнение:

Запознаване с основните принципи и класове, които осигуряват функционалността на GUI рамката WPF.

Необходими познания:

От предметите дотук и предното упражнение трябва да можете:

- Да имате основни умения с езика С#
- Да може да ползвате .Net класове.
- Понятие за Markup езици.
- Да можете да разписвате класове, наследяващи други класове.

Легенда:

Най-важното

• Схематично и накратко

Обяснение. Уточнение.

Пример: или Задача: ограденото трябва да изпълните за да е синхронизиран проекта ви

Подходящо място да стартирате изпълнение за да проверите дали работи вярно.

Задачите в упражнението изграждат:

Университетска информационна система.

В това упражнение: Създаваме ново приложение с графичен интерфейс

- създаваме интерфейса на прозореца, който служи за въвеждане/извеждане на данните на студент
- създавме функционалност за блокиране и активиране, попълване и изтриване на контролите
- използваме функционалността от предните два проекта в нови графичен интерфейс (изполваме класа Student, за да попълваме данни от него)

В края на упражнението:

Потребителят вижда интерфейс за въвеждане и извеждане на данни за студент. Интерфейсът има готова функционалност за показване и скриване на данните за студент. Проектът е настроен да използва функционалност от другите два проекта.

1. Още малко С#

1.1. Partial Class

В C# partial позволява тялото на един клас да бъде разделено в няколко файла.

```
partial class Employee
{
    public void SomeFunc()
    {
        ...
    }
    ...
}
```

• Модификаторът partial е приложим също и за структури, интерфейси, методи.

Нас в момента ни вълнуват основно приложението за класове.

Пример: Следните два класа са еквивалентни:

```
public class MyClass
{
    public MyPartialClass()
    {
     }
    public void Method1(int val)
    {
        Console.WriteLine(val);
    }
    public void Method2(int val)
    {
        Console.WriteLine(val);
    }
}
```

```
public partial class MyClass
{
    public MyPartialClass()
    {
      }
    public void Method1(int val)
    {
        Console.WriteLine(val);
    }
}

public partial class MylClass
{
    public void Method2(int val)
    {
        Console.WriteLine(val);
    }
}
```

```
Задача: Добавяме нов проект към решението (solution-a):
("File" → "Add" → "New Project ...")
(Или от "Solution Explorer" → "Solution" → ( → "Add" → "New Project ...")
В диалоговия прозорец изберете "Visual C#" → "Windows" → "WPF app" (За Visual Studio 2017: "Visual C#" → "Windows Classic Desktop" → "WPF app")
Кръстете новия проект StudentInfoSystem.
В Solution Explorer с десен бутон на новия проект изберете "Set as StartUp Project" ("Solution Explorer" → "StudentInfoSystem" → ( → "Set as StartUp Project")
```

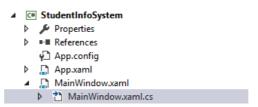
• Името на проекта ще стане удебелено.

При наличие на повече от един проект Visual Studio трява да знае кой да стартира при натискане на бутона Start (F5). Ще стартира StartUp проекта.

Добра идея е да затворите всички файлове отворени за редакция от другия проект, за да не става объркване.

Ако ви липсват тези опции в диалоговият прозорец за нов проект: https://stackoverflow.com/questions/41189398/no-templates-in-visual-studio-2017

Задача: Разгледайте файла MainWindow.xaml.cs.

- В него Visual Studio е създало partial class MainWindow
- Това означава, че в този файл е само част от класа.

Къде е другата част? Ще разберем малко по-надолу.

1.2. Public Class

Публичните класове са видими от други асемблита (проекти).

- Всички декларирани типове от различни имени пространства (namespace) са видими в рамките на съшия проект.
- Извън проекта се виждат само онези типове, които са декларирани като публични.

```
static public class Class
{
}
```

В проектите UserLogin и StudentRepository:

Задача: Обявете за публични всички класове, които бихме изпозлвали от визуалното приложение: Logger, LoginValidation, User, UserData... и други. (Класовете Program от двете конзолни приложения няма нужда да са публични)

2. Още малко Visual Studio

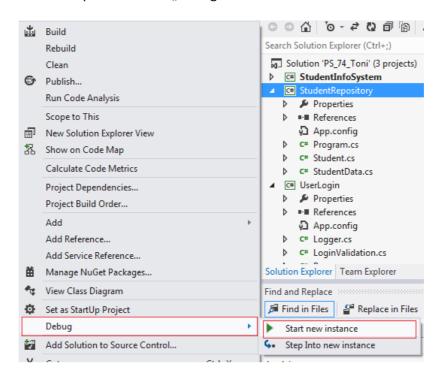
2.1. Работа с повече от един проекти

Едно решение (solution) може да се се сътои от множество проекти.

2.1.1. Стартиране на проект

При стартиране на дебъг или на самото приложение, Visual Studio стартира само един от проектите - маркирания като StartUp проект.

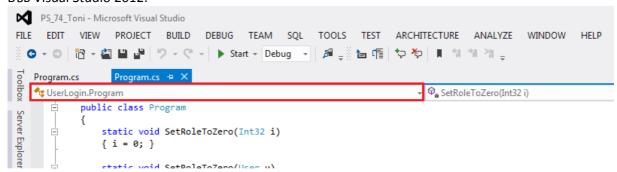
Може да стартирате и конкретен проект, без да променяте кой е StartUp проекта, с: Десен бутон на желания проект и после "Debug" \rightarrow "Start new instance"

2.1.2. Ориентация в кода

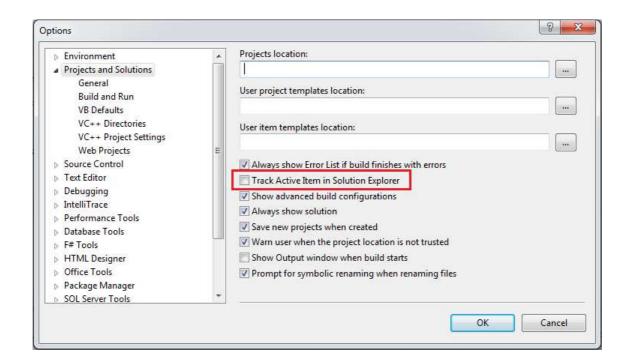
Може да се ориентирате текущият отворен файл за редакция на кой проект принадлежи по имменото пространство в него. Това можете да видите бързо най-отгоре на екрана за редакция.

Във Visual Studio 2012:

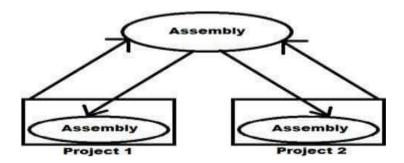
Друга настройка, която може да помогне, позволява при преминаване на нов файл в раздела за редакция да се маркира в дървото на Solution Explorer.

("Tools" \rightarrow " \square ptions" \rightarrow "Projects and Solutions")

2.1.3. Преизползване на функционалност

Всеки проект се компилира до отделно (в асембли), т.е. може да се използва функционалността му в друг проект.

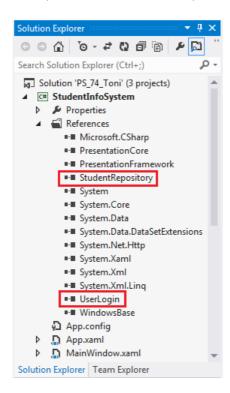
В проекта StudentInfoSystem:

Пример: Да добавим към новия проект функционалността от проектите UserLogin и StudentRepository, за да може да използваме декларираните в тях типове:

- "Solution Explorer" → "StudentInfoSystem" → 🖰 → "Add Reference..."
- В отворилият се диалогов прозорец: "Solution" \rightarrow "Projects" и избирате двата проекта да бъдат вкл/чени като библиотеки към проекта StudentInfoSystem.

• Добавените проекти ще се появят в папката References към вече участващите библиотеки, необходими за реализацията на WPF приложение:

• Сега вече може да използваме всички публични типове от UserLogin и StudentRepository във файловете от StudentInfoSystem с пълно име или като добавим необходимите using клаузи:

using UserLogin;
using StudentRepository;

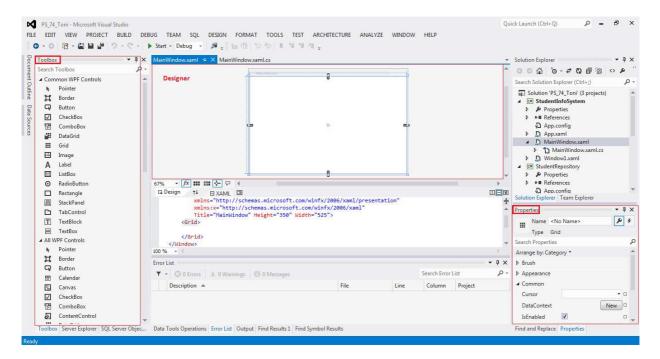
В проекта StudentRepository:

Задача: Да използваме класа User от UserLogin в проекта StudentRepository:

- Добавете UserLogin като reference към StudentRepository
- Създайте нов клас StudentValidation към проекта StudentRepository
- В класа StudentValidation функция GetStudentDataByUser, която:
 - Да приема обект от тип User
 - о Да връша обект от тип Student
 - Ако в подадения обект от тип User не е посочен факултетен номер или не е открит студент по попълненият факултетен номер, да уведомява по някакъв начин извиквашият функцията.

2.2. Работа с визуални приложения

След като е отворен един WPF проект вашето Visual Studio трябва да има приблизително този вид:

Новите прозорци (Designer, ToolBox и Properties) са свързани с разработката с графичен интерфейс:

- Designer предлага предварителен преглед на интерфейса без да с стартира приложението, а също и позволява промяна на всеки един от елементите, които ще се визуализират.
 - Дизайнерът се отваря на мястото, където се отваря редакторът за код при файловете с код.
- ToolBox списък с всички готови елементи, които могат да се поставят в прозорци и ше се визуализират.
- Properties при селекция на поставен елемент за визуализиране, изписва настройките на селектирания елемент.

3. Въведение в WPF

WPF = Windows Presentation Foundation

WPF е система за разработката на клиентски Windows приложения, позволяваща удивително потребителско изживяване. С WPF могат да се създават широк набор от самостоятелни или базирани на браузъра приложения.

Ядрото на WPF е независимо от резолюцията и векторно базирано, така че да се възползва от модерния графичен хардуер. WPF дава достъп до обширен набор от функции за разработка на приложения, включващи Extensible Application Markup Language (XAML), контроли (controls), връзка с данните (data binding), 2D и 3D графика, анимация, стилове, шаблони, документи, медия, текст и текстооформление. WPF е включен в .NET Framework и е възможно в него да се вграждат и други елементи от библиотеките с класове на .NET.

Програмирането с WPF включва разгледаните в предното упражнение дейности като: инстанциране на класове, настройка на свойства, извикване на методи и прихващане на събития, използвайки програмен език C# или Visual Basic.

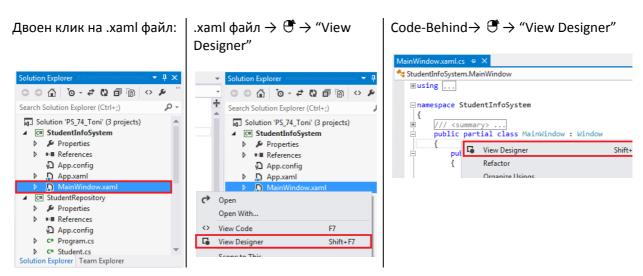
3.1. Markup и Code-Behind

Markup = описанието на интерфейса посредством XAML.

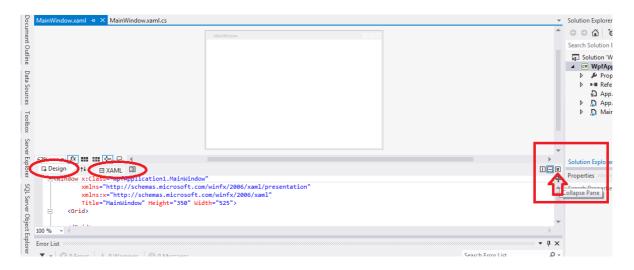
Code-Behind = свързания код файл към интерфейса, който реализира логика (в нашия случай на C#)

3.1.1. Markup

Markup се съхранява във файл с разширение .xaml Отваря се по един от следните 3 начина:

По подразбиране Visual Studio извежда екран разделен между дизайнера и XAML кода, когато файлът описва прозорец (форма).

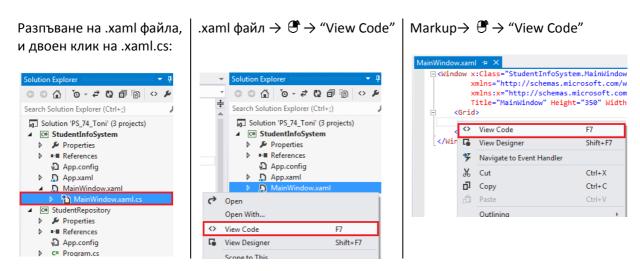
Редакция в единия раздел автоматично се отразява и в другия.

В долния десън ъгъл може да определяте подредбата на разделите.

Ако решите да скриете някой от тях, ще се визуализира само единия и ще трябва да избирате кой раздел от бутоните в **долния ляв ъгъл**.

3.1.2. Code-Behind

Code-Behind се съхранява във файл с разширение .cs Отваря се по един от следните 3 начина:

Markup и Code-Behind заедно описват един интерфейс (обикновено прозорец (форма)).

3.2. Езикът ХАМЬ

XAML = eXtensible Application Markup Language

- Език за описване на графични интерфейс.
- Генерира се атоматично от дизайнера на Visual Studio.

• Може и да се редактира директно от програмиста или дизайнера.

XAML е маркъп (тагов) език, подобно на HTML, XML, ...

Вашият току що създаден проект се състои от няколко файла, един от тях е: *MainWindox.xaml*. Това е началния прозорец на приложението, този, който се показва при стартиране му, освен ако изрично не зададете нещо друго.

XAML кодът, който ще намерите в него, трябва да изглежда така:

```
Window x:Class="StudentInfoSystem.MainWindow"

xmlns="http://schemas.microsoft.com/winfx/2006/xaml/presentation"
xmlns:x="http://schemas.microsoft.com/winfx/2006/xaml"
Title="MainWindow" Height="350" Width="525">
<Grid>
</Grid>
</Window>
```

Това е основния XAML, който Visual Studio създава за вашия прозорец.

XAML е език за програмиране.

Създадените обекти в него, макар и с тагове, са валидни обекти на .Net класове.

3.2.1. Markup на един празен XAML файл

B MainWindow.xaml се намират два елемента (обекта) – Window и Grid описани с два тага, всеки с отварящ и затварящ таг:

```
<Window></Window>
<Grid></Grid>
```

Елементът Grid е вложен в Window, т.е. тагът Grid се намира между отварящият и затварящ таг на Window, т.е. Grid е член на Window:

Елементът (обектът) Window има зададени стойности на множество свойства:

```
x:Class
xmlns
xmlns:x
Title
Height
Width
```

Свойствата се настройват в отварящият таг:

```
<Window x:Class= ...
xmlns=...
xmlns:x=...</pre>
```

```
Title=...
Height=...
Width=...>
```

Свойството x:Class ще разгледаме в следващата точка.

```
x:Class="StudentInfoSystem.MainWindow"
```

Свойствата xmlns и xmlns:х указват версията на шаблона, по който да се интерпретира текущия файл. (Като цяло нямаме работа с тях).

```
xmlns="http://schemas.microsoft.com/winfx/2006/xaml/presentation"
xmlns:x="http://schemas.microsoft.com/winfx/2006/xaml"
```

Свойствата Title, Height и Width задават размера и заглавието на прозорецът, който ще се визуализира в резултат от това описание.

```
Title="MainWindow" Height="350" Width="525"
```

Елементът (обектът) Grid представлява таблица. Не са му зададени никакви свойства или настройки, следовтелно представлява таблица само с един ред и една колона, обхващаща целият прозорец.

```
<Grid></Grid>
```

Цялото видимо съдържание на прозорецът трябва да се намира (всички тагове трябва да са вложени в) Grid-a.

В момента няма нищо вътре в таблицата Grid, т.е. прозорецът се визуализира празен.

3.3. Kласът Window

- Window е клас в .Net, с готова функционалност, който реализира изрисуването и поведението на прозорец на екрана.
- В нашите проекти създаваме класове, наследяващи класа Window напр. MainWindow
- В нашия наследяващ клас (MainWindow) добавяме полета и функционалност, в зависимост от това какво трябва да съдържа (да се показва в) прозореца.

Наследяващият клас (MainWindow) е дефиниран в два файла и на два езика:

- 1. В Markup файла (MainWindow.xaml) на XAML
- 2. B Code-Behind файла (MainWindow.xaml.cs) на С#

Пример: Двете части на класа MainWindow:

```
<Window x:Class="StudentInfoSystem.MainWindow"</pre>
                                                              public partial <a href="mailto:class">class</a> <a href="Mainwindow">MainWindow</a>
         xmlns="http://schemas.microsoft.com/
                   winfx/2006/xaml/presentation"
                                                              {
         xmlns:x="http://schemas.microsoft.com/
                                                                  public MainWindow()
                   winfx/2006/xaml"
         Title="MainWindow" Height="350"
                                                                       InitializeComponent();
         Width="525">
    <Grid>
                                                                   }
                                                              }
    </Grid>
</Window>
```

Свойството x:class в xaml тагът на Window трябва да съвпада с името на класа в С# за да може средата да обедини двете части на класа.

Това е и причината в Code-Behind файла класът да е дефиниран като partial.

Пример: Следните две проени на свойства в Markup и Code-Behind са еквивалентни:

```
public partial class MainWindow : Window
<Window
x:Class="StudentInfoSystem.MainWindow"
                                                 public MainWindow()
  Title="Студентска информационна система"
 Height="350" Width="525">
                                                   InitializeComponent();
    <Grid>
                                                  this. Title = "Студентска информационна
                                               система";
    </Grid>
</Window>
                                                 }
                 Студентска информационна система
                                                                  П
                                                                       Х
```

3.3.1. Видове класове за прозорци

В WPF има 3 вида прозорци, представляващи 3 класа в .Net:

1. Класът Window:

Визуален итнтерфейс в прозорец, където всеки елемент (контрола) се намира вътре в прозореца. Прозорецът се визуализира самостоятелно. Цялото потребителско пространство е използваемо и подлежи на дефиниране със XAML.

- 2. Класът NavigationWindow:
 - Специален вид прозорец, който наследява класът Window, но има навигационен панел в горната част (със стрелки за "Предишна" и "Следваща" страница). Т.е. приложение с множество последователни екрани, например, може да се възпозлва от таква функционалност.
- 3. Класът Page:
 - Подобен на класът Window, но съдържанието му се визуализира в NavigationWindow или Frame (или браузър като XBAP приложение), т.е. не се визуализира самостоятелно.

3.4. Файлът App.xaml

App.xaml е стартовата точка на приложението

- B App.xaml е деклариран клас наследяващ класа Application
- Подобно на Window, класът наследяващ Apllication е деклариран в два файла Markup и Code-Behind

Пример: Двете декларации на класа Application

```
<Application</pre>
                                              namespace StudentInfoSystem
x:Class="StudentInfoSystem.App"
                                                  public partial class App : Application
    xmlns="http://schemas.microsoft.com/
             winfx/2006/xaml/presentation"
                                                  {
    xmlns:x="http://schemas.microsoft.com/
                                                  }
                           winfx/2006/xaml"
                                              }
    xmlns:local="clr-namespace:
                         StudentInfoSystem"
    StartupUri="MainWindow.xaml">
    <Application.Resources>
    </Application.Resources>
</Application>
```

Свойството StartupUri указва кой прозорец да се зареди при старт на програмата.

```
StartupUri="MainWindow.xam1"
```

В нашия случай стартира MainWindow.xaml

4. Основни контроли

4.1. Какво е контрола?

В WPF "контрола" е обединяващ термин, който се прилага за категория от WPF класове, които се ползват в прозорец или страница, имат графичен потребителски интерфейс и имплементират някакво поведение.

4.1.1. Как се добавят контроли към прозорец?

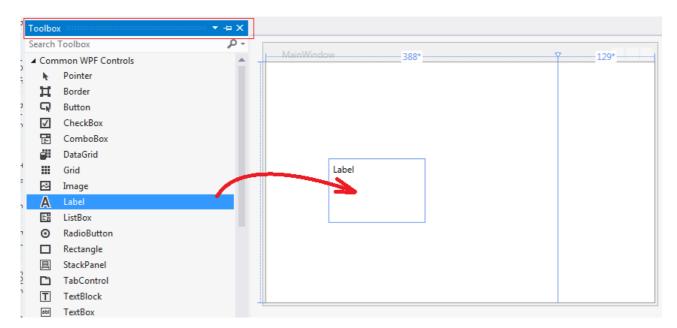
Задача: Добавяме <u>нов проект</u> към решението (solution-a):

- ("File" → "Add" → "New Project ...")
 (Или от "Solution Explorer" → "Solution" → С → "Add" → "New Project ...")
- В диалоговия прозорец изберете "Visual C#" → "Windows" → "WPF app" (За Visual Studio 2017: "Visual C#" → "Windows Classic Desktop" → "WPF app")
- Кръстете новия проект WPFhello.

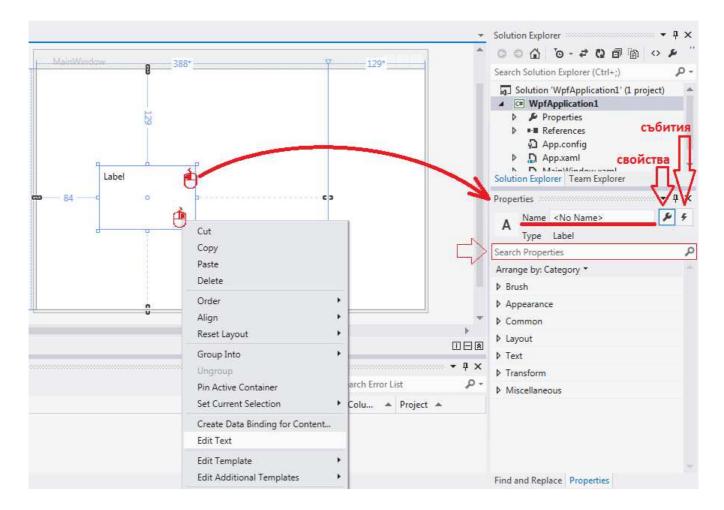
В проекта WPFhello:

Задачи:

За да добавим класическото съобщение "Hello, WPF!" към нашия прозорец, ни е необходима контрола от типа TextBlock или Label.

Сменете името на контолата, текста, размера на шрифта и местоположението с помощта на панела със свойствата.

Стартирайте приложението (от менюто изберете Debug -> Start debugging или натиснете **F5**). Ако няма грешки, то честито първо приложение с WPF:

Задачи:

- 1. Добавете един бутон към прозореца на вашата програма. Кръстете го **btnHello** и променете текста му на "**Здрасти!**".
 - 1.1. Създайте негов [□] nClick метод

(Може и като натиснете двойно върху бутона в дизайнера).

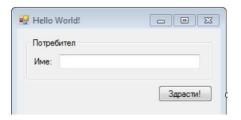
1.2. В новосъздадения метод добавете следния код:

MessageBox.Show("Здрасти!!! Това е твоята първа програма на Visual Studio 2012!");

Стартирайте програмата с **F5** или зеления триъгълник.

- 2. Добавете GroupBox контрола, която ще обгражда визуално всички контроли с въвеждане на данните за един потребител. Дайте ѝ име gbUser и променете текста ѝ.
 - 2.1. Добавете Label и TextBox контроли.
 - 2.2. Именувайте ги подходящо (например lblName и txtName).
 - 2.3. Един GroupBox може да съдържа само една контрола като тяло, за това за сега ще го използваме само визуално да обгражда другите контроли в интерфейса.
 - Може да следвате следния подход:
 - 2.3.1. Поставяте двете контроли и GroupBox контролата на едно ниво
 - 2.3.2. Задавате местоположение на Label и TextBox контролите
 - 2.3.3. Задавате размери на GroupBox контролата така че да обгражда другите контроли

Прозореца ви трябва да изглежда по подобен начин:

Стартирайте програмата с **F5** или зеления триъгълник.

3. Модифицирайте кода на бутона btnHello по следния начин:

MessageBox.Show("Здрасти" + txtName.Text + "!!! \nТова е твоята първа програма на Visual Studio 2012!");

Стартирайте програмата с **F5** или зеления триъгълник.

- 4. Направете проверка за дължината на текста, въведен от потребителя. Поставете ограничение за дължина на името поне 2 символа. Направете, така че само ако въведената информация отговаря на условията, да се извежда съобщението за поздрав, а в противен случай изведете съобщение с подкана за корекция. (Използвайте оператора "If-else").
- 5. Добавите необходимите компоненти и код за пресмятане на $\mathbf{n}!$ или $\mathbf{n}^{\mathbf{y}}$, където \mathbf{n} (и у) се въвежда от потребителя.
- 6. Добавете метод, който се изпълнява при изход от програмата и проверява дали потребителя е сигурен дали иска да я затвори.

Подсказки:

- Намерете правилното **събитие на формата**, което отговаря за затварянето на програмата. Формата трябва все още да не се е затворила.
- Разгледайте възможностите на MessageBox.Show метода. Той има **21 различни импементации**, всяка с различен на брой и вид параметри. Освен текст можете да показвате различни икони, текстове и бутони.
- Методът MessageBox.Show HE E от тип void, така че вижте какво ви връща за да разберете кой бутон е натиснал вашия потребител.

• За да предотвратите затварянето на формата трябва да прекратите изпълнението на събитието. За това служи параметъра е, който има свойство Cancel.

```
e.Cancel = true;
```

4.2. Динамично обхождане на елементи в контейнер

Ако ни се налага многократно да правим едни и същи операции с подобни контроли е добра идея да напишем оптимизиран код, работещ независимо колко на брой са те, а не да пишем повтарящи се аналогични редове за отделните контроли.

- Таблиците Gird се разглеждат като контейнери, съдържащи всички елементи в тях.
- Можем да ги обходим с 1 цикъл и в зависимост от типа им да направим нещо с тях.
- Children е колекцията от всички тези елементи.
- 1. Добавете още две TextBox контроли за имена. Нека поздавим всички с едно съобщение.
- 2. Задайте има на Grid емента (представляващ тялото на прозореца). Например MainGrid.
- 3. Променете ☑ nClick метода на бутона, така че да извлича въведеното от всички TextВох контроли. (Използвайте оператора "foreach", като следния код).

```
foreach (var item in MainGrid.Children)
{
    if (item is TextBox)
    {
        s = s + ((TextBox)item).Text;
        s = s + '\n';
    }
}
```

Стартирайте програмата с **F5** или зеления триъгълник.

4. Направите експеримент като добавите още TextBox контроли, че те ще се изпишат без да сте добавили нито един ред код

Стартирайте програмата с **F5** или зеления триъгълник.

4.3. Настройка на свойства

1. Добавете контрола от типа **TextBlock** през дизайнера и вижте какъв XAML се генерира.

```
<TextBlock HorizontalAlignment="Left" Margin="37,32,0,0" TextWrapping="Wrap" Text="TextBlock" VerticalAlignment="Top"/>
```

2. Сменете името на контолатаи местоположението с помощта на панела със свойствата и текста през дизайнера. Вижте как се е изменил XAML кода.

```
<TextBlock x:Name="textBlock1" HorizontalAlignment="Left" Margin="95,87,0,0" TextWrapping="Wrap" Text="Hello, XAML!" VerticalAlignment="Top"/>

С това име ще е вдим и в Code-Behind: textBlock1
```

3. Да реадактираме директно XAML кода и да видим как ще се отрази в дизайнера. Премахнете свойството Margin и добавете ново свойство:

```
FontSize ="72"
```

4. Да добавим нова контрола изцяло със XAML. Добавете:

Haпример TextBlock1.Text = "Some text";

Стартирайте приложението (от менюто изберете Debug -> Start debugging или натиснете F5).

Може да забележите, че в елемента TextBlock използвахме различни атрибути (свойства), за да центрираме текста в прозореца (HorizontalAlignment и VerticalAlignment) и FontSize, за да уголемим текста. Пълния списък със свойства за всеки елемент можем да видим в Properties прозореца.

4.4. Събития в XAML

Поведението на приложението се имплементира посредством функционалността, която отговаря на потребителското взаимодействие с програмата. Това включва обработката на събития (например натискане на меню, лента с инструменти или бутон) или обръщение към слоя на бизнес логиката или данните в отговор. В WPF поведението е основно имплементирано с код, който се асоциира с маркъпа. Този тип код се нарича code-behind.

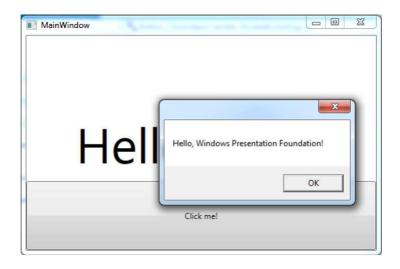
Нека добавим кода за един бутон в нашия XAML. Добавете следния код в Grid-а, след вече поставения TextBlock:

```
<Button HorizontalAlignment="Stretch" VerticalAlignment="Bottom" Height="100">
    Click me!
</Button>
```

В нашия пример, за да направим бутона да прави нещо, трябва да напишем неговия codebehind и да го свържем с маркъпа. Най-лесно това може да стане като изберете бутона и в Properties прозореца на Visual Studio изберете да ви се покажат неговите събития. Изберете Click и щракнете два пъти върху него. Ще ви се генерира метода Button_Click, а в XAML маркъпа ще се появи следния атрибут Click="Button_Click". Добавете вече познатия MessageBox за извеждане на съобщение в Windows.

```
private void Button_Click(object sender, RoutedEventArgs e)
{
    MessageBox.Show("Hello, Windows Presentation Foundation!");
}
```

Тествайте програмата с F5.

В този пример code-behind имплементира клас, който наследява Window класа. Атрибута x:Class се използва, за да свърже маркъпа с класа от code-behind файла. Методът InitializeComponent се извиква от конструктора на code-behind класа, за да свърже дефинирания с маркъп UI и code-behind класа. InitializeComponent се генерира автоматично при компилирането на програмата и не е нужно да имплементиране нищо ръчно. Комбинацията от x:Class и InitializeComponent осигурява на вашата програма правилна инициализация при създаването ѝ. Code-behind класа също имплементира event handler за click събитието на бутона. Така, когато се натисне бутона event handler-а показва съобщение със стандарния за Windows MessageBox.Show() метод.

Свойствата на контролите могат не само да се инстанцират и четат, но да се променят при изпълнение на програмата в Code-Behind.

Пример: Да променим съдържанието на textBlock1 в зависимост от това кога е натиснат бутона:

Т.е. трябва да зададем стойнсот на свойството Text:

```
private void Button_Click(object sender, RoutedEventArgs e)
{
    MessageBox.Show("Hello, Windows Presentation Foundation!");
    textBlock1.Text = DateTime.Now.ToString();
}
```

Общи задачи (пример за работа в час):

В проекта StudentInfoSystem:

Задача: Добавете необходимите контроли за въвеждане/извеждане на основната информация за студента. _ D X Студентска информационна система Лични данни Име: Презиме: Фамилия: Студентска информация Kypc: Факултет: Специалност: Поток: OKC: Група: Статус: Фак. номер: Ако ви затруднява, пропуснете GroupBox контролите.

Класът MainForm поже да бъде разширяван и в дефиницията в Code-Behind (не само чрез тагове в Markup):

Задача: Добавете член-функции в класа MainForm, които да реализират следните функционалности:

MainForm е клас в нашия проект. Не сме задължени всички функции в него да са орбаотващи събития на бутони. Можем да си го разширим с наши функции като долните, които да викаме по-натам когато ни е удобно.

- Метода за изчистване на всички контроли на формата. (Да им премахва съдържанието.)
- Метода за извеждане на данните на студент в контролите на формата. (Класът Student се намира в StudentRepository)
- Метод, който прави всички контроли на формата неактивни. (Свойството e IsEnabled. Всяка контрола има това свойство. Свойството IsEnabled e булево. Съответно IsEnabled = false прави контролите неактивни.).

(Идеята — в бъдеще да можем да забраним работа с контролите, напр. при неподходящ потребител (анонимен).)

• Метод противоположен на горния метод – който активира всички контроли

За тестови цели може да поставите временни бутони, които да викат горните функции.

Запишете си проекта! USB, DropBox, GoogleDrive, e-mail, SmartPhone, където и да е.

До края на упражненията ще работите върху този проект.

Вкъщи също ще работите върху този проект.

Накрая трябва да го представите завършен.